



NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

Independent Union of Research and Higher Education Employees of Croatia

KLUB ZNANSTVENOG I NASTAVNOG OSOBLJA

ZNANSTVENO-NASTAVNOM, NASTAVNOM I ZNANSTVENOM OSOBLJU

Drage kolegice i kolege!

Pozivamo vas u štrajk u četvrtak 24. listopada 2019.

U štrajk se pozivaju svi zaposlenici. U ovoj fazi Sindikat postavlja zahtjeve koji se odnose prvenstveno na *nenastavno osoblje, predavače i umjetničke suradnike*. Štrajk će trajati jedan dan, s time da se može ponavljati svaki tjedan po jedan dan, o čemu ćemo vas pravodobno informirati.

Što Sindikat traži i za koga

Tražimo ono isto što traže i sindikati prosvjete za svoje nenastavno osoblje, dakle, rast plaća od 6,11 posto. Tražimo korekciju koeficijenata za predavače, jer u slučaju da sindikati prosvjete uspiju pomaknuti koeficijent nastavnika u srednjim i osnovnim školama na razinu asistenata, tada je nužno korigirati i koeficijente predavača.

U drugom navratu, tijekom skorašnjih pregovora o osnovici sindikati javnih službi otvorit će još nekoliko zahtjeva za sve zaposlenike u javnim službama, što znači i za sve u sustavu znanosti i visokog obrazovanja, ali sada to nije aktualno pa za to još ne štrajkamo. O tome više kada dođe vrijeme.

Poziv na solidarnost

Sve vas pozivamo na štrajk iz solidarnosti prema našim predavačima, kao i prema kolegicama i kolegama u laboratorijima, knjižnicama, referadama, računovodstvima, kao i našim najslabije plaćenim radnicama na poslovima čišćenja. Niske plaće i teška materijalna situacija većine njih dovoljan je razlog da u nama potakne najplemenitije ljudske vrijednosti. Svi znamo koliko su nam važni svi ti ljudi, koliko nam trebaju naši tehničari, laboranti, računovođe, tajnici i svi drugi... Trebaju visokom obrazovanju i znanosti. Trebaju sveučilištu i našim institutima. Trebaju društvu u cijelini. Ako vlast toga nije svjesna, nemojmo mi zaspasti.

Štrajk mora biti vidljiv i ozbiljan

Štrajk se mora ozbiljno shvatiti i ne dopustiti da se s time netko šali. Pogledajte prosvjetare. Nema više bedža: „ja sam u štrajku“ (a zapravo sjedim i radim). Tog igrokaza je bilo dosta. Ili smo u stanju biti u štrajku ili nema štrajka. On mora biti vidljiv za javnost, moraju svi znati da možemo demonstrirati nezadovoljstvo većeg broja ljudi. Nemojte nikako držati nastavu na dan štrajka. Vaše učionice trebaju biti prazne. Ako štrajk bude neuspješan, teško možemo očekivati neki napredak za ljude koji su ovog puta u fokusu naše brige, ali i za nas sve ostale kada se uskoro bude trebalo boriti za osnovicu. Uspješan štrajk signal je svima da smo u stanju nastaviti s borbom. Uprava Sindikata je dužna osigurati vam pravno pokriće i zaštitu u štrajku, prepoznati trenutak kada treba štrajkati i štrajk organizirati, ali ne može umjesto zaposlenika štrajkati.

Koliko ima smisla sve to što radimo

Neki naši kolege ne pokazuju interes za naše aktivnosti. Najvažniji im je njihov posao, a plaća kakva bude i kako bude. Uvijek će nekakva biti, kažu. Ne čini im se borba za jednoznamenkaste postotke jako važnom ili smislenom. Ne toliko važnom da bi poremetili svoju nastavu i svoje planove. Ti naši kolege ne primjećuju da to natezanje konopa oko postotaka svake godine ipak održava njihove plaće na razini koja im omogućuje takvo razmišljanje. Kada tog našeg napora ne bi uopće bilo, tada bi njihova plaća bila niža za najmanje 38 posto (15 % za doktorat - izborili smo 2003. godine; 14 % za prosvjetni dodatak - izvoreno 2006.; 9 % - u 2017. i u 2018. godini, vlada bi dala tek 2 %). Mnogi dodaci koje ljudi imaju na svojim ustanovama bili bi također manji za toliko. Ne treba spominjati sva druga prava. Kada svega toga ne bi bilo, naši kolege ne bi bili tako nezainteresirani za naše akcije. Naprotiv, prilično bi se uzrujavali kada bi vidjeli da svi njihovi susjedi, rođaci... imaju veća primanja od njih. To smo imali devedesetih godina. Zato je svaki postotak važan.

Smije li vam itko prijeći štrajk

Nitko vam ne smije zabraniti realizaciju ljudskog prava na štrajk, zajamčenog Ustavom i međunarodnim konvencijama. Imate Sindikat i javite nam ako nadređeni od vas traže da radite. U slučaju pritisaka uprava ili drugih, onoliko koliko budete čvrsti u odbijanju pritiska, toliko brže će se oni povući, jer znaju da je to nezakonito.

Adresa / Address: Ulica Florijana Andrašeca 18 A, 10000 Zagreb, Croatia Tel: +385 1 4847-337 Fax: +385 1 4847-338
e-mail: uprava@nsz.hr www.nsz.hr OIB: 44542870641 Žiro-račun – IBAN: HR1523600001101370304

Predsjednik / President: prof. dr. sc. Petar Pervan Predsjednik Velikog vijeća / President of the Great Council: prof. dr. sc. Igor Radeka
Zamjenik predsjednika i potpredsjednik Velikog vijeća: dr. sc. Tvrto Smrhal Glavni tajnik: Vilim Ribić
Počasni predsjednici: prof. dr. sc. Zvonimir Šikić i prof. dr. sc. Krinoslav Pisk

Datum osnivanja / Date of Founding: 11. 1. 1990.
Član / Member of: Education International & Matica hrvatskih sindikata

Zašto je štrajk nužan

Zahtjevi sindikata osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja, ako bi bili realizirani, stvorili bi nejednakosti u odnosu na koeficijente i plaće spomenutih kategorija. Naime, tako bi za radna mjesta iste složenosti u našem sustavu i u obrazovanju postojale različite plaće. Sindikat to ne može i ne smije mirno gledati. Našim štrajkom šaljemo jasnu poruku da nas vlast ne smije zaboraviti.

Protiv laži i manipulacija iz vrha vlasti

Da je sasvim vjerojatno da će nas vlast zaboraviti ako ne štrajkamo, dokazuje zlonamjerna interpretacija naših zahtjeva u režiji samog predsjednika Vlade. Prošli tjedan izgovorio je nekoliko neistina o našim zahtjevima. Stoga neka ovaj štrajk bude i naša demonstracija protiv izrečenih laži iz vrha državne vlasti.

Zašto štrajkamo ako je vlast obećala rast plaća

Kako bi predsjednik Vlade zavarao javnost i unio razdor među prosvjetare te stvorio iluziju da je ispunio njihove zahtjeve, osnovicu je digao baš za 6,12 % koliko su rast svojih koeficijenata tražili sindikati prosvjete.

Međutim, to nije ispunjenje ni prosvjetarskih niti naših zahtjeva. Jer i jedni i drugi tražimo izravnjanje među koeficijentima unutar svih javnih službi. Iako rast osnovice diže plaće svima, on ne uklanja nejednakosti među koeficijentima za poslove iste složenosti. Osim toga, rast plaća od 6,11 % je nedostatan s obzirom na dosadašnje zaostajanje plaća i fiskalne potencijale države, o čemu će biti više riječi uskoro kada budemo pregovarali o osnovici za plaće. Pravi je fijasko predsjednika vlade jedne demokratske države kada sa saborske govornice najavi koliko će osnovica rasti u idućoj godini, umjesto da to objavi nakon pregovora sa sindikatima.

Mi smo izlika, a ne razlog

Kao jedan od razloga zašto Vlada odbija izaći u susret štrajku prosvjetara predsjednik Vlade naveo je i naše zahtjeve. Međutim, to je tek providna izlika, a ne stvarni razlog. Lako tome možemo doskočiti. Ako je to razlog, neka prosvjetarima ispuni njihove zahtjeve, a mi možemo pričekati. Ali to, drage kolege i kolege, nije i ne može biti razlog, jer naši zahtjevi vrijede manje od 40 milijuna kuna godišnje, a ne, kako je premijer izmislio, 200 milijuna. Zahtjevi prosvjetara iznose 400 milijuna kuna. Ako ima 400, ima i 40. Zato ne odustajemo od štrajka i ako nam on uspije, time ćemo samo dati novi zamah štrajku prosvjetara i omogućiti realizaciju i njihovih i naših zahtjeva.

Listopad 2019.

NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA

Zar opet nema novca

Vlada je u Proračunu predvidjela deficit od 0,9 % BDP-a, što iznosi 3,6 milijardi kuna. To je deficit koji joj je odobrila i Europska unija, što znači da ostvarenje tog deficita neće smanjiti kreditni rejting i povećati kamatne stope. Međutim, u lipnju su izvijestili da je ostvaren suficit od 1,1 milijardu kuna. Kada se zbroji 3,6 i 1,1 to je ukupni finansijski potencijal od 4,7 milijardi kuna. Što je u tome naših 40 milijuna kuna, pa i prosvjetarskih 400 milijuna? Ništa. Niti 10 %. Kada je premijer odbijao prosvjetarske zahtjeve, govorio je da nema novca i da nećemo zaduživati buduće generacije. Da bi onda naglo našao 1,7 milijardi kuna i svima najavio rast plaća od 6 %. Ostalo je još 3 milijarde kuna. Mi ne znamo na što Vlada misli potrošiti taj finansijski potencijal. Neka nam kaže ako znaju. Neka nam obrazlože da je to u općedruštvenom interesu pa ćemo mi o svemu kao odgovorni ljudi razmisliti. Prošle smo godine uvažili da je javne finansije pogodio slučaj Ulanika.

Dok to ne čujemo, smatramo da veći dio tog raspoloživog novca treba ići na plaće. Jer je snažniji rast plaća u zemlji prva potreba zbog nezapamćenog egzodus stanovništva koji su nam stvorile vlade SDP-a i HDZ-a. Nije sretna okolnost da smo u vrijeme najveće ekonomске depresije na čelu vlada imali dvojicu diplomata, koji su vješti u taktičkim manevrima (čitaj: političkim obračunima), ali nisu u stanju proizvesti viziju, okupiti zemlju oko nekog cilja, razumijevati procese i razlikovati dobre od loših ekonomskih koncepata. Jedan je proizveo ekonomsku depresiju, a drugi ju nije u stanju riješiti i zaustaviti daljnje iseljavanje. Istočne zemlje su ostvarile rast plaća u zadnjih deset godina od 50 do 100 %, dok je Hrvatska zadnja na ljestvici sa sramotnih 11,5 % (čime se premijer hvali, iako niti toga ne bi bilo da nije bilo sindikata). Za nas je najvažnije razumjeti da je sada pravi trenutak za rast plaća.

- Očekuje se nova recesija, što znači da rasta plaća tada neće biti.
- Očekuje se ulazak u eurozonu, što je za zemlju u ovoj fazi razvoja pogubno. No, u tom razdoblju neće biti prostora za rast plaća.
- Iduće godine u ovo vrijeme bit će izbori, a kada su izbori nema proračuna, a tada nema niti pregovora, što znači da će sadašnje rješenje plaća biti zacementirano za iduće dvije godine.